

PODSTREŠJE

*S škripajoče lestve stopim skozi lino
pod skodle, sajaste tramove, pajčevine,
v skrivnosten, topel mrak
in tihi vonj z zlatim sončnim prahom
pokrite zgodovine.*

*Lesena skrinja, kolovrat, v kotu kup sena,
z žico povezani sajasti lonci,
počen bogec na križu,
v predalu drobtine lectovega srca.*

*Razdrobljeni odtis lepega, trpkega časa,
dobrih, v zemljo zakletih ljudi;
njihovih tihih, stoletnih resnic,
solz in potu,
gromkega smeha z zardelih lic
in skozi zobe iztisnjene kletve
in globokih otroških oči,
uprtih daleč preko sestradane zime -
do žetve.*

*Cvileče zaškripajo hrastova vrata
in kakor dih minevajočega
se zariše v mrak mehka silhueta čuka.
V pehar vrnem kristalno krhke spomine -
naj jih še nekaj ostane za sina
in za njegovega vnuka.*

(Zavodnje 1989)

*

MORJE

*Največja cesta v svet je morje -
od strme obale se razliva čez celo obzorje.*

*Morje govori s pluskajočo govorico.
V svojih globinah skriva tisoč in eno
skrivnost
in tisoč in eno resnico.*

*Morje obliva kopnino
in rekam in oceanom podaja roke.
Za ribe in rake neutrudno kleše
zalivčke in majhne otoke.*

*Z jutrom se morje prebuja
in dnevu drži ogledalo;
zvečer se bo v njem sonce utopilo
in takrat bo morje zaspalo.*

*Grgrajoč se bodo v njem prebudile
morske deklice in morske spake...
Ribiči bodo vrgli mreže
in luna se bo prisrebrila med oblake.*

**